

УДК 342.951

Маргарита Сергіївна СИРОМЯТНІКОВА,

науковий співробітник науково-дослідної лабораторії

з проблем забезпечення діяльності поліції

Харківського національного університету внутрішніх справ

ВЗАЄМОДІЯ ПОЛІЦІЇ З ГРОМАДСЬКІСТЮ

Головною ознакою правової, демократичної держави є право громадян висловлювати свою думку, щодо правоохоронних органів та органів влади.

Аналіз соціальних, правових та організаційних засад функціонування поліції з очевидністю дає можливість констатувати той факт, що розвиток криміногенної ситуації в Україні є негативним.

Складна криміногенна ситуація в державі, високий рівень корупції та організованої злочинності, економічна нестабільність – це все призвело до значної недовіри громадян до Національної поліції. Соціологія свідчить, що з довірою до «нової поліції» є значні проблеми. Адже взявши дослідження Харківського інституту соціальних досліджень, то довіра громадян до поліцейських складає лише 30 відсотків.

В такій ситуації перед Національною поліцією та громадськістю постало актуальне завдання пошуку та застосування механізмів вирішення соціального конфлікту.

В ст. 11 Закону України «Про національну поліцію» зазначена взаємодія поліції з населенням на засадах партнерства. А саме в ч.1 визначено, що діяльність поліції здійснюється в тісній співпраці та взаємодії з населенням, територіальними громадами та громадськими об'єднаннями на засадах партнерства і спрямована на задоволення їхніх потреб [1]. Щодо партнерства, то поліція повинна здійснювати свою діяльність таким чином, щоб у населення було прагнення розділити зусилля в боротьбі з протидією злочинності. Населення повинно бути впевнене в поліції та може покласти на неї в будь-якій ситуації, так і поліція, в свою чергу взаємодіє і співпрацює з населенням. Цей зв'язок повинен бути двостороннім.

Серед механізмів покращення довіри населення до поліції перш за все, органи Національної поліції повинні чітко дотримуватися принципів прозорості та відкритості. Ці принципи закріплені в Законі України «Про Національну поліцію» в ст. 9 [1]. Оскільки відкритість та прозорість є принциповим елементом формування тісної взаємодії поліції та громадськості, то слід чітко розуміти значення цих принципів.

Принцип прозорості розкривається тим, що громадяни, їх об'єднання можуть взаємодіяти з поліцією при реалізації державної політики, громадяни можуть розраховувати на повну, об'єктивну та достовірну інформацію щодо діяльності поліції. Для прикладу, прозорість вбачається у кадровому забезпеченні поліції.

Відкритість функціонування поліції полягає у активній та безпосередній участі громадян у сфері контролю за діяльністю поліції. Наприклад, щорічні звіти голів центрального органу управління поліцією та територіальних органів поліції перед громадськістю.

Висновок. Взяти за основу партнерські стосунки, які б ґрунтувались на вищезгаданих принципах, а саме, прозорості та відкритості, можна зробити висновок, що публічна інформаційна діяльність поліції спрямована на відкриту оцінку громадян їх реальної роботи та покращення партнерських відносин між ними.

Взаємодія поліції з населенням передбачає налагодження довірливих стосунків з населенням шляхом партнерства та діалогу.

Це все розкриває суть ідеї охорони порядку та протидії злочинності, визначає, що відповідальність за запобігання та боротьбу зі злочинністю несе не тільки поліція, а й інші представники населення.

Список бібліографічних посилань

1. Про Національну поліцію : закон України від 02.07.2015 № 580-VIII // База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19> (дата звернення: 06.11.2019).

Одержано 07.11.2019

УДК 343.431:343.985

Віталій Григорович ТЕЛІЙЧУК,

*кандидат юридичних наук, доцент, старший науковий співробітник,
доцент кафедри оперативно-розшукової діяльності
та спеціальної техніки*

*факультету підготовки фахівців для підрозділів кримінальної поліції
Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ*

ЩОДО ПИТАННЯ ВЗАЄМОДІЇ ОПЕРАТИВНИХ ПІДРОЗДІЛІВ КРИМІНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ (КАРНОГО РОЗШУКУ) ТА СЛІДЧИХ ПІД ЧАС ВИЯВЛЕННЯ КОРИСЛИВО- НАСИЛЬНИЦЬКИХ ЗЛОЧИНІВ

Досвід практичної діяльності правоохоронних органів та наукових досліджень свідчить, що на сьогодні відсутня єдина наукова позиція стосовно поняття і сутності взаємодії. Як наслідок, стан